ئەخمەت تۇردى

ھايات شۇنداق

شىنجاڭ ياشلار - ئۆسمۈرلەر نەشرىياتى

ئەخمەت تۇردى

ھايات شۇنداق

(رومان)

شىنجاڭ ياشلار-ئۆسمۈرلەر نەشرىياتى

责任编辑：尼加提·穆合里斯
责任校对：阿布列孜·阿巴斯
依巴达提·亚森
封面设计：阿力甫·夏

人生就是这样（维吾尔文）

（长篇小说）

艾海提·吐尔迪　著

新疆青少年出版社出版
（乌鲁木齐市胜利路二巷1号　邮编：830049）
新疆新华书店发行　新疆金版印务有限公司印刷
850×1168毫米　32开本　15.375印张
2003年9月第2版　2007年3月第3次印刷
印数：6001—8200

ISBN978－7－5371－0916－1　定价：25.50元
如有印刷装订问题请直接同出版社调换

ئەخەت تۇردى

ئاپتور ئىلاۋىسى

ئۆمرۈمنىڭ ھەممىسى دېگۈدەك ئەدەبىيات ساھەسىدە ئوقۇش ۋە ئىشلەش بىلەن ئۆتتى ھەم ئۆتۈۋاتىدۇ. ھەۋەس تۈپەيلىدىن، ئەدەبىياتقا بولغان مۇھەببىتىم چوڭقۇر. ۋاقىتنىڭ ئۆزىرىشى بىلەن بۇ ساھە توغرىسىدىكى چۈشەنچە ۋە تەسىراتلىرىم كۆپەيىپ، چوڭقۇرلاشتى. بۇ ھال مەندە ئاستا - ئاستا يېزىش ئىستىكىنى قوزغىدى. ئاخىر،.. ئاشۇ تەسىرات ۋە تەسەۋۋۇرلار ئاساسىدا، بۇ ئەرزىمەس ئەسەرنى يازدىم. ئۈمىدىم شۇكى، يازمىشلىرىم رېئال ھاياتىمىزنىڭ كىچىككىنە بىر بەدىئىي كارتىنىسى بولۇپ قالسا ئەجەب ئەمەس!

ھايات شۇنداق. ئۇنىڭدا ياشاۋاتقان ھەرقانداق ئادەم — مەيلى ئۇ شاھ ياكى گاداي بولسۇن، مەيلى ئوڭ ياكى ساراڭ بولسۇن، مەيلى ئەر ياكى ئايال بولسۇن — ئۆزىگە خاس نام ۋە ئىز قالدۇرىدۇ. ھاياتتا ئۆتمۈش بىلەن ھازىر، گۈزەللىك بىلەن رەزىللىك، يورۇقلۇق بىلەن قاراڭغۇلۇق، بايلىق بىلەن گادايلىق، پاكلىق بىلەن چىرىكلىك، سەمىمىيلىك بىلەن ساختىلىق، مۇھەببەت بىلەن نەپرەت بىر - بىرىگە كەسكىن سېلىشتۇرۇلغان ھالدا مەۋجۇت بولىدۇ. مانا شۇلارنىڭ يىغىندىسى ھاياتنىڭ ھەقىقىتى دەپ ئاتىلىدۇ!

مېنىڭ مەقسىتىم ھەقىقەتنى تېپىش ئەمەس، بەلكى شۇ ھەقىقەتنى ئېچىش بولدى!...

此为试读,需要完整PDF请访问: www.ertongbook.com

كۆندۈزنىڭ پېشىگە ئېسىلغان كېچە،
كۆنگەي ھەم تەسكەيلىك، ئوڭ ـ تەتۈر ئالەم!
تۇغۇلغان شۇ كۆندىن تاكى ئۆلگىچە،
مىڭ ئۆلۈپ ـ تىرىلەر ھايات ۋە ئادەم.
شادلىققا مىنگەشكەن ھەسرەتلەر ھامان،
بەختكە ھەمراھدۇر ھەر مۇشكۈل قەدەم!

مىلادىيە 1987 ـ يىل...

گۈزەل، شاۋقۇنلۇق ئۈرۈمچى شەھىرى ئاشۇ خاسىيەتلىك يىلنى خۇددى ئانا تولغىقىدەك ئازاب ۋە بوۋاق كۈلكىسىدەك شادلىق ئىچىدە ئۆتكۈزمەكتە!...

مۇندەرىجە

بىرىنچى باب يېڭى يېزىلغان كونا گەپ …… 1
ئىككىنچى باب سالام، باھار! …… 7
ئۈچىنچى باب لالە رەڭ شاراب …… 31
تۆتىنچى باب بىرىنچى دۇنيانىڭ گىراژدانى …… 75
بەشىنچى باب «كىچىك پارىژ» قەھۋەخانىسى …… 113
ئالتىنچى باب قىزىلتاغدىكى رومانتىك ئەسلىمىلەر …… 158
يەتتىنچى باب قىلتاق …… 201
سەككىزىنچى باب شاۋقۇنلۇق شەھەر …… 234
توققۇزىنچى باب دىلكەشلەر …… 287
ئونىنچى باب غۇلغۇلا …… 313
ئون بىرىنچى باب ئۇ ۋە مەن …… 333
ئون ئىككىنچى باب كۈتۈلمىگەن ئىشلار …… 369
ئون ئۈچىنچى باب مەھلىيانىڭ كۆز يېشى …… 398
ئون تۆتىنچى باب ئىككى شىشە جاھانكەزدى «ماۋتەي» …… 417
ئون بەشىنچى باب ئالتۇن شوتا …… 435
ئون ئالتىنچى باب ئاخىرقى پەردىدىكى كۆرۈنۈشلەر …… 460
ئون يەتتىنچى باب قۇدرەتلىك خىتاب …… 483

بىرىنچى باب

يېڭى يېزىلغان كونا گەپ

(مۇقەددىمە ئورنىدا)

«ئاھ دوستۇم! بىز يەنە جەم بولدۇق، ئارمانغا يەتتىم. قايسىبىر كىتابتا: دۇنيادا ئۈچ خىل دوستلۇق ئەڭ مۇستەھكەم ھەم قىممەتلىك بولىدۇ. بىرىنچىسى، ساۋاقداشلار ئارىسىدىكى دوستلۇق، ئىككىنچىسى، ئاكوپتىكى دوستلۇق، ئۈچىنچىسى، كامېردىكى دوستلۇق، دەپتىكەن. بىز بەش يىل بىللە ئوقۇدۇق، ھاياتىمىزنىڭ ئەڭ قۇۋناق، جۇشقۇن چاغلىرىنى سىرداشلىق بىلەن ئۆتكۈزدۇق. سەن دوستلۇقنى، ۋاپادارلىقنى، مېھىر – شەپقەتنى ھەقادىغا يەتكۈزدۇڭ، مەن ساڭا قەرزدار، دوستۇم! »

بۇ ئىككى يىل بۇرۇنقى سۆز. ھىدايەت بىلەن ئەدھەم ئوقۇش پۈتتۈرگەندە ئايرىلىپ، بەش يىلدىن كېيىن قايتا تېپىشقاندا، ئەدھەمنىڭ ئالتۇن رەڭ كۆز كېچىسى ئۇرۇمچى كوچىلىرىنى ئايلىنىپ يۈرۈپ، ھاياجان بىلەن ئېيتقان تۇنجى سۆزى.

ئۇلار شۇ كېچە بىر - بىرىنى قولتۇقلىشىپ، شەھەر كوچىلىرىنى ئۇزاق ئايلاندى. شەھەر قايناق ۋە شاۋقۇنلۇق ئىدى. ئەتراپتىن ئاياللارغا خاس ئىنچىكە، نازۇك؛ ئەرلەرگە خاس قوپال ۋە خىرگەي ئاۋازلار ئاڭلىناتتى... ساپ ھاۋاغا قوشۇلۇپ دىماغنى غىدىقلىغۇچى پۇراقلارمۇ ئارىلىشىپ كەتكەن: ئىس،

بېنزىن، ئاچچىق تەر، خۇشبۇي ئەتىر... ھەممە يەر چىراغلارنىڭ
رەڭگارەڭ نۇرىدىن چاقنايتتى: قىزىل، يېشىل، سېرىق، بىنەپ-
شە... مانا بۇلارنىڭ ھەممىسى مۇشۇ يەردە — ئاۋات، كۆركەم،
قايناق شەھەرنىڭ زېمىنى بىلەن ئاسمىنىدا مەركەزلىشىپ، گىد-
رەلىشىپ، ھاياتنى، تۇرمۇشنى بېزىگەن، جانلاندۇرغانىدى...

شەھەرنىڭ ئاشۇ سەلتەنەتلىك، گۈزەل كۆرۈنۈشلىرى ئىچىد-
ە ئەدھەمنىڭ كۆزىگە يەنىلا ئۈرۈمچىنىڭ قىزلىرى گۈزەل،
يېقىملىق كۆرۈندى. دېمىسىمۇ، ئۈرۈمچىنىڭ قىزلىرى گۈزەل،
ئۇلارنىڭ زامانغا ماس، يېڭى پاسوندا، رەڭگارەڭ كىيىنىشى
گۈزەل؛ ئۇلارنىڭ چاققانلىق، ساغلاملىق ۋە نەپىسلىك ئۇرغۇپ
تۇرغان قەددى - قامىتى گۈزەل؛ ئۇلارنىڭ جۇشقۇنلۇق، ئىپتى-
خارلىق تۇيغۇسى چاقناپ تۇرغان روھىي دۇنياسى گۈزەل
ئىدى... ئۇلارنىڭ ياڭراق كۈلكىسى، شېرىن سۆزلىرى شەھەرنى
قاپلىغان، ئۇلارنىڭ يىگىتلەر بىلەن قولتۇقلىشىپ، قايناق ھايات
ئىچىدە بەختىيار كېزىشلىرى شەھەرگە ھۆسن قوشقانىدى. قىس-
قىسى، ئەدھەمنىڭ نەزىرىدە، ھازىر ئۈرۈمچى ھەر خىل، ھەر
ياڭزا ئاياللاردىن ۋە ئۇلار كىيىنگەن ھەر خىل، ھەر ياڭزا
كىيىملەردىن تەركىب تاپقان رەڭگارەڭ بىر دۇنياغا ئايلان-
غانىدى...

ئەدھەم يىراق ناھىيىدە بەش يىل ئىشلىدى. ئۇنىڭ جىسمى
ئۆزى ياشاۋاتقان ئاشۇ تۆگە قۇلىقىدەك يەردە بولسىمۇ، تېپىچەك-
لەپ تۇرغان يۈرىكى ھامان ئۈرۈمچىدە بولدى.

ئېھ، ئۈرۈمچى! سەن قەيەردە! ؟

ئۇنىڭ پۈتكۈل پىكىر - خىيالى ئاشۇ گۈزەل، قايناق شە-
ھەرگە تېزرەك قايتىش، ئاشۇ سۆيۈملۈك ئالىي مەكتەپنىڭ را-
ھەتبەخش باغچىلىرىنى قايتا كۆرۈشتە ئىدى.

قىزىق، ئۇ قاچانكى ئۈرۈمچى بىلەن ئالىي مەكتەپنى ئويلى-
سا، ئۇ يەرلەر شۇ ھامان ئۇنىڭ كۆز ئالدىدا پەيدا بولاتتى.

ئەنە، ئاۋۇ توّت قەۋەتلىك كۆركەم ئوقۇش بىناسى ئەمەسمۇ؟ ئۇ يەردە ئۇنىڭ ھېسابسىز ئاياغ ئىزى، ئەقىل - ئىدراكى، خۇشاللىق ۋە قايغۇسى قالغان…

ئاۋۇ كۇنچىقىش تەرەپتە قەد كۆتۈرۈپ تۇرغىنى ئۇنىڭغا بەش يىل غەمخانا بولغان ياتاق بىناسىغۇ! ؟ تاملىرى سىرلانغان، سىم كارىۋاتلىق، ناخشا - سازلارغا تولغان بۇ سىرداش بىنادا ئۇنىڭ تالاي - تالاي كېچىلىرى ئۇيقۇسىز ئۆتكەن، تالاي قىزلار بىلەن ئۇ شۇ يەردە تونۇشقان، سىرداشقان، سۆيۈشكەن ئەمەسمۇ؟ !…

ئەنە، ئاۋۇ دۇگىلەك دائىرە ئىچىدە ئاق، قىزىل، سېرىق، ھال رەڭلەردە تاۋلىنىپ تۇرغىنى ئۇلار ھەمىشە ئايلىنىدىغان گۇلزارلىق ئەمەسمۇ؟…

ئەنە، ئاۋۇ ئازادە، يورۇق كارىدوردا چىرايلىق يىپەك گالىستۇكىنى پۇلاڭلىتىپ، بىر قولتۇق دەپتەر، كىتابلارنى كۆتۈرگەن ئەدەبىيات ئوقۇتقۇچىسى بېشىنى تىك تۇتۇپ، سالاپەت بىلەن كېلىۋاتىدۇ، ئۇ يىراقتىنلا ئەدھەمنى كۆرۈپ، ئىللىق چىراي بىلەن: «ئۆرلەڭ، ياش شائىر!» دەپ ئىشەنچكە تولغان ئۈمىدىنى ئىزھار قىلدى…

ئەنە، ئاۋۇ ئالتۇن سۈيى بىلەن ھەل بەرگەن، قۇببىلىرى كۆككە يەتكەن ھەيۋەتلىك، كۆركەم «خەلق تىياتىرى» ئەمەسمۇ؟ !… ئەدھەم خانقىزنى قولتۇقلاپ، بەخت مىنۇتلىرىغا چۆمگەن ھالدا ئۇنىڭ پايىلىرىنى سىپايە دەسسەپ، ئويۇنغا كىرىپ كېتىۋاتىدۇ…

خىياللار، خاتىرىلەر، ئەسلىمىلەر، چۈشلەر ئەدھەمنى بىر كۇنمۇ تىنچ قويمىدى، ئۇرۇمچى ئۇنىڭ غايىۋى مەنزىلىگە ئايلاندى، بۇ مەنزىلگە يېتىش ئۇنىڭ بىردىنبىر ئارزۇسى ۋە ھەردەكەت نۇقتىسى بولدى. شۇنداق قىلىپ، نۇرغۇن تۇمانلىق ئەسلىمىلەر ئىچىدە ئۇرۇمچىدە ئىشلەۋاتقان ئۆز ۋاقتىدىكى يېقىن ساۋاقدىشى ھىدايەتنى ئېسىگە ئالدى. بىرىنچى قېتىم خەت يازدى،

ھىدايەتمۇ دەرھال جاۋاب خەت يېزىپ، دوستلۇق سەممىيىتىنى بىلدۈردى. ئەدھەم ئەمدى ئۇنىڭ پېشىگە مەھكەم ئېسىلـ دى، دەرد ـ ھەسرەتكە تولغان خەتلەر ئارقىمۇ ئارقا يېزىلدى. ھىدايەتنىڭ كۆڭلى ئېرىدى، ئۆزىگە ئوخشاشلا ئىقتىدارلىق بىر ساۋاقدىشىنىڭ بۇلۇڭ ـ پۇچقاقلاردا كۆمۈلۈپ قالغانلىقىغا ئىچى ئېچىشتى. ئاخىر، يۇقىرى ـ تۆۋەن قاتراپ يۈرۈپ، يېرىم يىل دېگەندە، ئەدھەم بىلەن خانقىزنى ئۈرۈمچىگە يۆتكەپ كەلدى. ئەدھەمنى ئۆزى مەسئۇل بولغان تەھرىر بۆلۈمىگە ئورۇنلاشتۇرـ دى، خانقىز بىر ئوتتۇرا مەكتەپكە ئەدەبىيات ئوقۇتقۇچىسى بولۇپ كىردى.

ئۇلار ئۈرۈمچىگە كېلىپ ئۈچ كۈن ئۆتكەندە، ھىدايەت ئەدـ ھەمنى يېتىلەپ ئىشخانىلارنى ئارىلاتتى، قول ئاستىدىكى خاـ دىملارغا قىزغىن تونۇشتۇردى، ئۇنى ئۆزىنىڭ كونا ساۋاقدىشى، دوستى، ئىقتىدارلىق، جۇشقۇن يىگىت دەپ تەرىپلىدى. كېـ يىن، ئۆزىنىڭ ئىشخانىسىغا كىرگەندە، خادىملارنى ماختاپ، ھەممىسى بىلىملىك، ئاڭلىق، باغرى كەڭ كىشىلەر، تېزلا چىدـ قىشىپ كېتىسەن، دېدى. ئەدھەم خۇشال ئىدى، ھاياجاندىن چىرايى ئۇمچەرەپ، كۆزلىرى پارقىرايتتى. ئۇ ھىدايەتكە يېلىنـ غاندەك، ئۇنىڭدىن نېمىنىدۇر كۈتكەندەك كەيپىياتتا: «خۇدا مېنى ساڭا تاپشۇردى، — دېدى ئاستا لېكىن ۋەزىنلىك ئاۋازـ دا، — قانداق ئىشلەشنى ئۆگەت، نېمە قىل دېسەڭ شۇنى قىلىمەن! ...»

ھىدايەت گەپ قىلمىدى، پەقەت ئۇنىڭ قولىنى كۆتۈرۈپ، كۆرسەتكۈچ بارمىقى بىلەن ئارقىسىدىكى تامنى كۆرسەتتى. ئەدـ ھەم بېشىنى كۆتۈرۈپ تامغا قارىدى، ئۇ يەردە بىر پارچە رەڭدار قەغەزگە ھۆسن خەت بىلەن يېزىلغان مۇنداق بىر شېئىر تۇراتتى:

此为试读，需要完整PDF请访问：www.ertongbook.com

يامان تەھرىرنىڭ قولى سۇنسۇنكىم،
شېرىن سۆزنى بۇزۇپ شور ئەيلەر.
گاھى «د»نى يازماي، «نادىر»نى «نار» قىلسا،
گاھى چېكىت تاشلاپ، «كۆر» «نى» كور ئەيلەر.

شېئىرنىڭ ئاستىدا «فۇزۇلى» دېگەن شۆھرەتلىك ئىسىم چىرايلىق قىلىپ يېزىلغانىدى.

ھىدايەت بۇ شېئىرنى ئىككى يىل بۇرۇن قايسىبىر كىتابتىن كۆچۈرۈپ ئەنە شۇ يەرگە لەۋھە قىلىپ ئېسىپ قويغانىدى. ئۇ ئەدھەمگە ئەنە شۇنى ئىشارە قىلىپ، ئىشلەشنى مانا شۇنىڭدىن ئۆگىنىمىز، دېدى. بۇ ماڭا ئىبرەت بولغان، ساڭىمۇ شۇ ئىبرەت بولغاي...

شۇنداق قىلىپ، ئۇلارنىڭ دوستلۇقى قايتىدىن باشلاندى، ئىككى ئائىلە ئېجىللاشتى. ھىدايەتنىڭ ئايالى تۇخان ساددا سەھرا قىزى بولسىمۇ، چېھرىسى ئوچۇق، نەزىرى كەڭ، ئوماق چوكان ئىدى. خانقىز بىلەن ئاسانلا چىقىشىپ قالدى. ھىدايەت بىلەن ئەدھەمنىڭ مۇناسىۋىتىگە ئەلۋەتتە قىل سىغمايتتى. ئۇلارنىڭ لەۋزى ھالال، قەلبى پاك ئىدى. ئۈمىد ـ ئارزۇسىمۇ، نىيەت ـ ئىقبالىمۇ ئوخشاشلا ئاپئاق ئىدى...

كۈنلەر تىنچ، خۇشال ـ خۇرام ئۆتمەكتە. تۇرمۇش ئۆز رىتىمى بىلەن ئالغا سىلجىماقتا...

لېكىن، جىمجىت ئاققان چوڭقۇر دەريا ئاخىر دولقۇنلىنىشقا باشلىدى. ئەدھەم ئاز ـ تولا نەتىجە قازىنىپ، ئۆز يولىنى تېپىـ ۋالغاندىن كېيىن، ئەقىدە ـ ئېتىقادىنى ئۇنتۇشقا باشلىدى. كۆڭلىدە پەيدا بولغان بىر شەيتىنى ھەۋەس ئاستا ـ ئاستا ئىچ ـ ئىچىنى ئاداتتى. ئۇ ھىدايەتنىڭ قول ئاستىدا ئىشلەشتىن خورلۇق ھېس قىلىشقا باشلىغانىدى. بىر خىل ھەسەت ئوتى ئۇنى كۆيدۈردى. شۇنىڭ بىلەن خۇشاللىققا تولغان بۇ كەڭرى ئالەمۇ

ئۇنىڭغا تار ۋە ئازابلىق بىلىنىشكە باشلىدى...

ئادەم ھاياتلا بولىدىكەن، ئۆمرىنىڭ ئاخىرغىچە ئاچا يولنىڭ دوقمۇشىدا تۇرغان بولىدۇ، ھەمىشە ئۇلۇغلۇق بىلەن رەزىللىك-نىڭ ئوتتۇرىسىدا يۈرىدۇ. بۇ ئىككىسىنىڭ ئارىسىدا چەك-سىز تاغ - دەريالار يوق، ئۇلارنىڭ ئارىسى پەقەت بىرلا قەدەم!

ئەدھەم مانا شۇ بىر قەدەمنى قانداق باسماقچى؟!

ئۇ ئويلىماقتا، كۇلمەكتە ھەم ئازابلانماقتا، ئاللادىن مەدەت تىلىگەندەك، كۆكلەرگە باقماقتا...

تەڭرىدىن ئاۋاز: ئادەم بالىسى تۇغۇلىدۇ، ئۆلىدۇ. ئەمما ئۇنىڭ سۆز - ھەرىكىتى قالىدۇ. ئۆزى ئالەمدىن ئۆتسىمۇ، ئىنسانىنىڭ نامى مەڭگۇ كىشىلەر ئارىسىدا ياشايدۇ. نامىڭنىڭ ئۇلۇغ ياكى ئابرۇيلۇق؛ نەپرەتلىك ياكى بەتبەخت بولۇشىنى ئۆ-زۇڭ بەلگىلەيسەن!

ئىككىنچى باب

سالام، باھار!

1

كۈن ئوچۇق، ئەتىگەنكى شەبنەمدىن تويۇنغان ھاۋا ساپ ۋە سالقىن ئىدى.

ئەدھەم چىرايلىق كىيىنىپ ئۆيدىن چىقتى. ئۇ يالاڭۋاش ئىدى، مايلانغان چاچلىرى قۇياش نۇرىدا پارقىرايتتى. ئۇ، ئاخشام ئويلاپ قويغان پىلانى بويىچە، بۈگۈن ئەتىگەندىلا نەشرىياتقا بارماقچى، ئىككى ئايدىن بېرى ئۇ يەردە جاۋابسىز ياتقان ئۈچ يۈز بەتلىك ئەسىرى «ئەدەبىيات ۋە زوقلىنىش» نىڭ تەقدىرى ئۈستىدە سۆزلەشمەكچى، زۆرۈر تېپىلسا، بۈگۈن ئۇلار بىلەن بىر قەپەس ئېلىشماقچىدى.

ئۇ چوڭ يولغا چىقتى. بۈگۈن پۈتۈن شەھەر باھار پەيزىگە چۆمگەن. ھەممە نەرسە باھار بىلەن تەڭ گۈللەپ ـ ياشنىغانىدى. يوللار ئەتىگەنكى قۇياش نۇرىدا يالتىرايتتى، ماشىنىلار يېنىك پۇشۇلداپ ئۇياقتىن ـ بۇياققا غۇيۇلداپ ئۆتەتتى، ئادەملەر باھارلىق كىيىملىرى بىلەن يەڭگىل ۋە رەڭگارەڭ ئىدى…

ئەدھەم كاستۇمىنىڭ تۈگمىسىنى يېشىۋەتتى، ئىككى قولىنى شىمىنىڭ يانچۇقىغا سالدى، گەۋدىسىنى كېرىپ، تېز ـ تېز مېڭىشقا باشلىدى. ئۇدۇل تەرەپتىن سوققان لەرزان باھار سەلكىنىدە، ئۇنىڭ بويىنىدىكى ئالا بالداق گالستۇكى خۇددى ئۇزۇپ

قاچقان موزاينىڭ تانىسىدەك پۇلاڭلاپ تۇراتتى…

ئۇ رەستە ئارىلاپ، بازار كۆرۈپ، يېرىم سائەت دېگەندە نەشرىيات بىناسىغا يېتىپ كەلدى. كىرىپ - چىقىۋاتقان تونۇش - بىلىشلەر بىلەن سالاملاشتى، ئۇنىڭدىن ئەھۋال سوراپ، بۇنىڭ بىلەن گەپلىشىپ ئاستا - ئاستا ئۈچىنچى قەۋەتكە كۆتۈرۈلدى. ئۇنىڭ كىرىدىغان ئىشخانىسى، سۆزلىشىدىغان ئادىمى ئېنىق ئىدى. ئۇ تەمتىرىمەيلا ئۈچىنچى قەۋەتنىڭ سول تەرىپىدىكى تۆتىنچى نومۇرلۇق ئۆينىڭ ئىشىكىنى چەكتى. ئىشىكنى ناتونۇش بىرى ئاچتى ۋە گەۋدىسىنى يېرىم چىقىرىپ تۇرۇپ:

— كەچۈرسىز، يىغىن بولۇۋاتىدۇ، مۇئاۋىن باش مۇھەررىر هازىر مېهمان قوبۇل قىلالمايدۇ! — دېدى.

— كۈتۈپ تۇرۇشقا بولار؟ — دېدى ئەدھەم كىنايە ئارىلاش.

— ئىختىيارىڭىز.

ئىشىك هىم يېپىلدى. ئەدھەم ساقلاشقا مەجبۇر بولدى، ئۇ خۇددى ئاشۇ يەردە قاراۋۇللۇققا تۇرغان ئىشىك باقاردەك، بىر سائەتتىن بېرى بەدىنىنى تىك تۇتۇپ، ئۆرۈك كۆتىكىدەك چوقچىيىپ تۇرۇۋەردى. ئىچى تىتىلدىسىمۇ، خورلۇقى كەلسىمۇ، لېۋىنى چىشلىدى، قان - تەرى سىڭگەن ئەسىرىنىڭ يورۇقلۇققا چىقىشى ئۈچۈن ھەرقانداق ئازاب چېكىشكە توغرا كەلسىمۇ، سەۋر قىلماقچى بولدى…

ئەدھەمنى بىزار قىلغان سۆرەلمە يىغىن ئاخىر تۈگىدى. شالاڭ چاچلىرى ئاقارغان، گەپ - سۆزلىرى سىلىق مۇئاۋىن باش مۇھەررىر ئىككى ئېغىز ئۆزرىلىك گەپ بىلەن يەنە ئەدھەمنىڭ كۆڭلىنى ئاچتى:

— كەچۈرۈڭ، كېلىشىڭىزدىن بىخەۋەر يىغىن ئۇيۇشتۇرۇپ قويۇپتىكەنمەن، كۆپ ساقلىتىپ قويدۇم، رەنجىمەڭ!

ئەدھەممۇ كۆڭلىدىكى ئەلەمنى چاندۇرمىدى:

— كېرەك يوق، ئۆز ئىشىم ئەمەسمۇ؟ يەنە شۇ... سىزنى ئاۋارە قىلىپ كەلدىم...

— ھە، ھېلىقى ئەسىرىڭىز توغرىسىدا...، — دېدى مۇئاۋىن باش مۇھەررىر بىرنەرسىنى ئېسىگە ئالغاندەك، — يادىمدا، يادىمدا... «ئەدەبىيات ۋە زوقلىنىش»، شۇنداقمۇ دەيمەن؟ خوش... ئۇ ئەسەر تېخى مېنىڭ ئالدىمغا كەلمىدى، قاراڭ، ھەر ھالدا سۈيلەپ تۇرۇۋاتىمەن. گۇرۇپپىدىكىلەر، ئۇنىڭدىن كېيىن بۆلۈمدىكىلەر كۆرىدۇ...

— ئۇلار تېخىچە كۆرۈپ بولمىدىمۇ؟! — ئەدھەمنىڭ ئاۋازىدا بىر خىل قوپال نارازىلىق ئىپادىلەندى.

— بەلكىم ئاز قالغاندۇر... سىزنىڭ ئۇ ئەسىرىڭىز پۈتۈنلەي نەزەرىيىۋى قاراشلار ئەمەسمۇ، ھەر ھالدا سالماقراق بولغان ياخشى...

بۇ گەپ ئەدھەمگە سەل چىڭ كەلگەندەك بولدى، لېكىن ئۇ شۇ تاپتا ھاجەتمەن ئورۇندا تۇرغانلىقى ئۈچۈن، لېۋىنى چىشلەپ، ئاچچىقىنى ئىچىگە يۇتتى. ئۆزىنى سەل توختىتىۋېلىپ، ئىلتىجا بىلەن مۇنداق دېدى:

— يولداش باشلىق، بۇ مېنىڭ بەش يىللىق قان ـ تەرىمىنىڭ مېۋىسى، سىز بۇنى ھەۋەس دەپ ئويلاپ قالماڭ! بۇ — يۈرەكىمنىڭ قېنى، دىلىمنىڭ جەۋھىرى، ئىجتىھاتىمنىڭ مېۋىسى!

— شۇنداق، شۇنداق...، — دېدى مۇئاۋىن باش مۇھەررىر ئۆزلۈكسىز بېشىنى لىڭشىتىپ، — بارلىق ھەقىقىي ئىجادىيەت ئەلۋەتتە شۇنداق بولىدۇ. مەن بۇنىڭغا ئىشىنىمەن!

ئەدھەم ئەمدى سودىلىشىشقا ئۆتتى:

— مەن سىزگە ئېيتسام، باشلىق، ماڭا قەلەم ھەققى لازىم ئەمەس. ئەسىرىم چىقسىلا بولىدۇ، كىتابخانىلارنىڭ باھاسى ماڭا قەلەم ھەققىدىنمۇ چوڭ رىغبەتلەندۈرۈش بولىدۇ!...

ئۇ ئەلۋەتتە قەلەم ھەققىنى «لازىم ئەمەس» دېيىش بىلەن

يوق قىلغىلى بولمايدىغانلىقىنى ياخشى بىلەتتى، بۇنىڭ پەقەت تەسىرلەندۈرۈش، ھېسداشلىق قوزغاش نىيىتىدە ئېيتىلىۋاتقان سۆز ئىكەنلىكىمۇ ئۆزىگە ئايان ئىدى. بۇنى مۇئاۋىن باش مۇھەررىرنىڭ سۆزىمۇ ئىسپاتلاپ قويىدى:

— كۆڭلىڭىز چۈشىنىشلىك، ئەدھەم. ھەرقانداق ئاپتور ئەلۋەتتە ئۆز ئەسىرىنىڭ قىممىتىنى پۇل بىلەن ئۆلچەمەسلىك لازىم. لېكىن قەلەم ھەققىنى بەرمەي بولمايدۇ، ئاپتورلارمۇ ئالمىسا بولمايدۇ. بۇ بىر خىل سوتسىيالىستىك تەقسىمات پرىنسىپى!

ئەدھەم ئۈنچىقمىدى، قىلىشىدىغان گەپلەرمۇ تۈگەپ قالغاندەك قىلاتتى. ئاخىر ئۇ ئورنىدىن قوزغىلىۋېتىپ سورىدى:

— ئەسەر توغرىسىدا ئېنىقراق بىر جاۋابنى قاچان ئاڭلىغىلى بولار؟

— توختاپ تۇرۇڭ، — دېدى مۇئاۋىن باش مۇھەررىر ئەستايىدىللىق بىلەن ئالدىدىكى سۈت رەڭ تېلېفوننىڭ تۇرۇپكىسىنى قولىغا ئېلىپ ۋە كىم بىلەندۇر قىسقىلا سۆزلەشتى، ئاندىن ئەدھەمگە يۈزلىنىپ، — بۆلۈمدىن بىر مۇھەررىرگە ئورۇنلاشتۇرۇلۇپتۇ، ئۇ كۆرۈپ پىكىر تەييارلاۋاتقان ئوخشايدۇ، يېقىندا خەۋىرىنى ئالارسىز!

— مۇھەررىرنىڭ كىم ئىكەنلىكىنى بىلىشكە بولامدۇ؟

— ئەلۋەتتە، ئىسمى مۆمىن، فامىلىسى قاسىم.

— ھە، مۆمىن قاسىم… كۆرۈشۈپ كېتەيمىكىن دەيمەن.

— ئىختىيارىڭىز… ئىشخانىسى ئىككىنچى قەۋەتنىڭ ئوڭ تەرىپىدە.

ئۇلارنىڭ سۆھبىتى تۈگىدى. ئەدھەم ئەدەپ ۋە ئىكرام بىلەن خوشلىشىپ ئىككىنچى قەۋەتكە چۈشۈپ كەتتى. ئۇنىڭ مۇھەررىر مۆمىن قاسىم بىلەن قانداق كۆرۈشكەنلىكىنى، نېمە دېيىشكەنلىكىنى ۋە نەشرىياتتىن قاچان قايتىپ كەتكەنلىكىنى ھېچكىم بىلمەي قالدى.

此为试读,需要完整PDF请访问: www.ertongbook.com